

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182034224/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

alle for siden at kunne onse sig som Sandhedens Martyr. Komedieforfatteren, for enten at blive applauderet eller og udvebet, hvilket meget ofte kommer ham ud paa ét; thi han kjender ogsaa Sandheden af det gyldne Ord:

— — — *quaerenda pecunia primum est.*

Poeterne — denne utallige Flok — Arive, fordi de maa Arive. Det er alle Mennesker bekiendt, at disse Folk i alle Verdens Aldere og i alle Klasser, havde gode og flotte, hyperlige og maadelige, lige fra en Baggesen og Britimernes Forfatter af, og saa dybt, som Tanken kan nedtuge til en Høstmann og Werning, alle have haft og endnu have Trang at kæmpe med. Hans Frankrig har haft en Madame Tencin,

Quaerenda pecunia o. i. v. det gjalder fersk og fremmed om at tjene Penge. — „Britimernes“ Forfatter, Thomas Christoffer Bruun (1750—1834). Et nævnte Skrift, „Mine Britimer eller Fortællinger, efter Boccaccio og Fontaine“ (1783), blev paa Grund af sin Smudsighed ikke blot konfiskeret og naaede Forfatteren en Dødsstraf, men gav ogsaa Anledning til, at Regeringen gav Politimedderen det latterlige Baaalag, at han, „iagten man maa hente, at Fort. er et godt, fordeent og forargeligt Menneſte, ganske uføndigt i Religion og Kristendom, har at vende, at han maa se vores Biskop Halle, hvor han skal undersøges deri i tvende Præsers Radværelse. . . Stulde han findes neidig eller kridig, da vilde vi underrettes derom, for at han som et forargeligt og godt Menneſte kan henføres i Lugt- eller Naipshuse.“ Bruun modtog med Taknemmelighed den ham tilbudne Underretning og Raadgjærelse af de tilstedeværende Præsers, men vedblev for svægt et udgive mere eller mindre frivole Bøger. I Slutningen af forrige Aarhundrede havde han et ikke ringe, men meget ufortjent Ry som humoristisk Digter; den Maade, hvorpaa Heiberg her sammenfatter ham med Baggesen, der med rette havde vundet et Navn ved sine 1788 udkomne „Komedie Fortællinger“, viser, at han paa den Tid var en af hans mange Svandere. — Høstmann og Werning, to obscure Forfattere, af hvilke den sidst nævnte 1792 kom i Forbedringshuset her og senere i Lugthuset i Arshianske for Bedrager. — Madame Tencin, Claudine Alexandrine Guérin, Marquise de Tencin, 1681—1749, hørte, efter til sit trediede Aar at have været Nonne, et meget ruggeselsk Wo i Paris og var bl. a. Regentens, Philip af Orleans' offentlig ekklerede Maitresse; hun var Moder til d'Alembert, der blev udset som Pittebarn. Paa sine gamle Dage blev hun frivole Romaner og forfattede en Maanedg litterære Bergærtheder i sin Salon.